

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

Bruxelles, 24 mai 2019
(OR. en)

2018/0105 (COD)

PE-CONS 64/19

ENFOPOL 101
JAI 210
EF 83
CODEC 515

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect:	DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de stabilire a normelor de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni și de abrogare a Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului
----------	---

DIRECTIVA (UE) 2019/...
A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din ...

**de stabilire a normelor de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip
în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni
și de abrogare a Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 87 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară²,

¹ JO C 367, 10.10.2018, p. 84.

² Poziția Parlamentului European din 17 aprilie 2019 [(JO ...)/ (nepublicată încă în Jurnalul Oficial)] și Decizia Consiliului din ...

întrucât:

- (1) Facilitarea utilizării informațiilor financiare este necesară pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor grave.
- (2) În vederea consolidării securității, a îmbunătățirii urmăririi penale a infracțiunilor financiare, a combaterii spălării banilor și a prevenirii infracțiunilor fiscale în statele membre și la nivelul Uniunii, este necesară îmbunătățirea accesului la informații al unităților de informații financiare („FIU-ri”) și al autorităților publice responsabile cu prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor grave, pentru a consolida capacitatea lor de a desfășura investigații financiare și a îmbunătăți cooperarea dintre acestea.
- (3) În temeiul articolului 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), Uniunea și statele membre se ajută reciproc. Acestea ar trebui de asemenea să se angajeze să coopereze în mod loial și prompt.
- (4) În comunicarea sa din 2 februarie 2016 referitoare la un plan de acțiune pentru consolidarea combaterii finanțării terorismului, Comisia s-a angajat să analizeze posibilitatea adoptării unui instrument juridic distinct, de sine stătător, care să extindă accesul autorităților statelor membre la registrele centralizate de conturi bancare și de conturi de plăți, inclusiv al autorităților competente în materie de prevenire, depistare, investigare sau urmărire a infracțiunilor, al birourilor de recuperare a activelor, al autorităților fiscale și al autorităților de combatere a corupției. În plus, în respectivul plan de acțiune din 2016 se solicita, de asemenea, o inventariere a obstacolelor care împiedică accesul la informații, schimbul de informații și utilizarea acestora, precum și cooperarea operațională dintre FIU-ri.

- (5) Combaterea infracțiunilor grave, inclusiv a fraudei financiare și a spălării banilor, rămâne o prioritate pentru Uniune.
- (6) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului¹ prevede obligația statelor membre de a institui registre centralizate de conturi bancare sau sisteme de extragere a datelor care să permită identificarea în timp util a persoanelor care dețin conturi bancare și de plăți, precum și casete de valori.
- (7) În temeiul Directivei (UE) 2015/849, informațiile cuprinse în asemenea registre centralizate de conturi bancare sunt direct accesibile FIU-rilor și sunt accesibile și autorităților naționale competente în materie de prevenire a spălării banilor, a infracțiunilor premisă asociate și a finanțării terorismului.

¹ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

- (8) Accesul imediat și direct la informațiile deținute în registrele centralizate de conturi bancare este, în multe cazuri, indispensabil pentru succesul unei anchete penale sau pentru identificarea, urmărirea și indisponibilizarea în timp util a activelor în vederea confiscării. Accesul direct este cea mai rapidă modalitate de acces la informațiile deținute în registrele centralizate de conturi bancare. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să prevadă norme de acordare a accesului direct la informațiile deținute în registrele centralizate de conturi bancare pentru autoritățile desemnate ale statelor membre, care sunt competente în materie de prevenire, depistare, investigare sau urmărire penală a infracțiunilor. În cazul în care într-un stat membru accesul la informații privind conturile bancare se face prin intermediul unui sistem central electronic de extragere a datelor, respectivul stat membru ar trebui să se asigure că autoritatea care operează sistemul de extragere raportează autorităților competente desemnate rezultatele căutării cu promptitudine și fără aplicarea unor filtre. Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze canalele pentru schimbul de informații între autoritățile competente și nici competențele acestora de a obține informații de la entitățile obligate în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern. Orice acces la informațiile deținute în registrele centralizate de către autoritățile naționale în alte scopuri decât cele prevăzute de prezenta directivă sau în legătură cu alte infracțiuni decât cele prevăzute de prezenta directivă nu intră în domeniul de aplicare al acesteia.

- (9) Având în vedere că în fiecare stat membru există numeroase autorități sau organisme care sunt competente în materie de prevenire, depistare, investigare sau urmărire penală a infracțiunilor și pentru a se garanta un acces proporțional la informațiile financiare și de alt tip în temeiul prezentei directive, statele membre ar trebui să aibă obligația de a desemna autoritățile competente sau organismele competente care sunt împuternicite să aibă acces la registrele centralizate de conturi bancare și care au posibilitatea să solicite informații din partea FIU-rilor în sensul prezentei directive. Atunci când pun în aplicare prezenta directivă, statele membre ar trebui să țină seama de natura, de statutul organizațional, de sarcinile și de prerogativele acestor autorități și organisme, astfel cum sunt stabilite de dreptul intern al acestora, inclusiv de mecanismele existente pentru protecția sistemelor financiare împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului.
- (10) Dintre autoritățile competente ar trebui desemnate birourile de recuperare a activelor și acestea să aibă acces direct la informațiile deținute în registrele centralizate de conturi bancare în cadrul sarcinilor lor de prevenire, depistare sau investigare a unei infracțiuni grave specifice sau de sprijinire a unei anumite anchete penale, inclusiv în vederea identificării, a urmăririi și a indisponibilizării activelor.
- (11) În măsura în care autoritățile fiscale și agențiile de combatere a corupției sunt competente în materie de prevenire, depistare, investigare sau urmărire penală a infracțiunilor în temeiul dreptului intern, acestea ar trebui, de asemenea, să fie considerate drept autorități care pot fi desemnate în sensul prezentei directive. Investigațiile administrative, altele decât cele efectuate de FIU-ri în contextul prevenirii, depistării și combaterii efective a spălării banilor și a finanțării terorismului, nu ar trebui să facă obiectul prezentei directive.

- (12) Autorii infracțiunilor, în special grupurile infracționale și teroriștii, acționează adesea în mai multe state membre, iar activele lor, inclusiv conturile lor bancare, sunt adesea situate în alte state membre. Având în vedere dimensiunea transfrontalieră a infracțiunilor grave, inclusiv a terorismului, și a activităților financiare conexe, este adesea necesar ca autoritățile competente care desfășoară anchete penale într-un stat membru să aibă acces la informații cu privire la conturile bancare deținute în alte state membre.
- (13) Informațiile obținute de autoritățile competente din registrele naționale centralizate de conturi bancare pot face obiectul schimburilor cu autoritățile competente dintr-un alt stat membru, în conformitate cu Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului¹, cu Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului² și cu normele aplicabile privind protecția datelor.

¹ Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de informații și date operative între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 386, 29.12.2006, p. 89).

² Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală (JO L 130, 1.5.2014, p. 1).

- (14) Directiva (UE) 2015/849 a consolidat în mod semnificativ cadrul juridic al Uniunii care reglementează activitatea și cooperarea dintre FIU-ri, inclusiv evaluarea de către Comisie a posibilității instituirii unui mecanism de coordonare și de sprijin. Statutul juridic al FIU-rilor diferă de la un stat membru la altul, de la statutul de entități administrative sau de aplicare a legii până la statutul de entități hibride. Competențele FIU-rilor includ dreptul de acces la informațiile financiare, administrative și din domeniul aplicării legii de care acestea au nevoie în scopul prevenirii, depistării și combaterii spălării banilor, a infracțiunilor premisă asociate și a finanțării terorismului. Cu toate acestea, dreptul Uniunii nu prevede toate instrumentele și mecanismele specifice pe care FIU-rile ar trebui să le aibă la dispoziție pentru a avea acces la astfel de informații și pentru a își îndeplini sarcinile. Întrucât responsabilitatea instituirii și a stabilirii structurii organizatorice a FIU-rilor rămâne în întregime în sarcina statelor membre, diferitele FIU-ri dispun de niveluri diferite de acces la bazele de date înființate în temeiul legii, ceea ce conduce la un schimb insuficient de informații între autoritățile de aplicare a legii sau parchete și FIU-ri.

- (15) Pentru a spori securitatea juridică și eficacitatea operațională, prezenta directivă ar trebui să stabilească norme care să consolideze capacitatea FIU-rilor de a face schimb de informații financiare și de analize financiare cu autoritățile competente desemnate din statul lor membru privind toate infracțiunile grave. Mai precis, FIU-rile ar trebui să aibă obligația de a coopera cu autoritățile competente desemnate ale statelor lor membre și de a fi în măsură să răspundă în timp util solicitărilor motivate de informații financiare sau de analize financiare venite din partea autorităților competente desemnate respective, atunci când informațiile financiare sau analizele financiare respective sunt necesare, în urma unei analize de la caz la caz și atunci când aceste solicitări sunt motivate de preocupări legate de prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor grave, sub rezerva excepțiilor prevăzute la articolul 32 alineatul (5) din Directiva (UE) 2015/849. Această obligație nu ar trebui să afecteze autonomia FIU-rilor prevăzută de Directiva (UE) 2015/849. În special, în cazurile în care informațiile solicitate provin de la o FIU dintr-un alt stat membru, ar trebui să fie respectate orice restricții și condiții impuse de respectiva FIU pentru utilizarea respectivelor informații. Orice utilizare în alte scopuri decât cele aprobate inițial ar trebui să fie condiționată de aprobarea prealabilă a respectivei FIU. Orice refuz de a răspunde la o solicitare de informații sau de analize ar trebui să fie motivat în mod corespunzător de către FIU. Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze independența operațională și autonomia FIU-rilor, astfel cum sunt prevăzute în Directiva (UE) 2015/849, inclusiv autonomia FIU-rilor de a comunica spontan și din proprie inițiativă informații în scopurile prevăzute de prezenta directivă.

- (16) De asemenea, prezenta directivă ar trebui să stabilească un cadru juridic bine definit pentru a permite FIU-rilor să solicite datele relevante stocate de autoritățile competente desemnate din propriul stat membru, care să le sprijine în prevenirea, depistarea și combaterea eficientă a spălării banilor, a infracțiunilor premisă asociate și a finanțării terorismului.
- (17) FIU-rile ar trebui să depună eforturi pentru a face schimb de informații financiare sau de analize financiare cu promptitudine în cazuri excepționale și urgente, atunci când aceste informații sau analize sunt legate de terorism sau de criminalitatea organizată asociată cu terorismul.
- (18) Astfel de schimburi de informații nu ar trebui să împiedice rolul activ al unei FIU, prevăzut de Directiva (UE) 2015/849, de a comunica analiza sa către alte FIU-ri atunci când analiza respectivă dezvăluie fapte, comportamente sau suspiciuni legate de spălarea banilor și finanțarea terorismului, care prezintă un interes direct pentru respectivele FIU-ri. Analiza financiară include o analiză operațională care se axează pe cazuri individuale și obiective specifice sau pe informații selectate adecvate, în funcție de tipul și volumul informațiilor primite și de utilizarea preconizată a informațiilor după comunicarea acestora, precum și o analiză strategică care abordează tendințele și practicile recurente în materie de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere statutului organizațional și rolului conferit FIU-rilor în temeiul dreptului intern al statelor membre.

- (19) Având în vedere caracterul sensibil al datelor financiare care ar trebui analizate de către FIU-ri și garanțiile necesare privind protecția datelor, prezenta directivă ar trebui să precizeze în mod specific tipul și sfera de aplicare a informațiilor care pot face obiectul schimburilor dintre FIU-ri, dintre FIU-ri și autoritățile competente desemnate și dintre autoritățile competente desemnate din diferite state membre. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă nicio modificare metodelor de colectare a datelor convenite în prezent. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată decide să lărgască sfera informațiilor financiare și a informațiilor privind conturile bancare care pot fi schimbate între FIU-ri și autoritățile competente desemnate. Statele membre ar trebui să poată, de asemenea, să faciliteze accesul autorităților competente desemnate la informațiile financiare și la informațiile privind conturile bancare în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a altor infracțiuni decât infracțiunile grave. Prezenta directivă nu ar trebui să prevadă nicio derogare de la normele aplicabile privind protecția datelor.

- (20) În conformitate cu competențele și atribuțiile specifice ale Agenției Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) instituite prin Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului¹, astfel cum sunt prevăzute în regulamentul respectiv, Europol oferă asistență pentru investigațiile transfrontaliere ale statelor membre legate de activitățile de spălare a banilor ale organizațiilor criminale transnaționale. În acest context, Europol ar trebui să notifice statele membre cu privire la orice informații și conexiuni între infracțiunile care vizează aceste state membre. În conformitate cu respectivul regulament, unitățile naționale Europol sunt organismele de legătură dintre Europol și autoritățile statelor membre care sunt competente în ceea ce privește investigarea infracțiunilor. Pentru a furniza Europol informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, fiecare stat membru ar trebui să permită propriei FIU să răspundă solicitărilor de informații financiare și de analize financiare din partea Europol prin intermediul unității naționale Europol a statului membru respectiv sau, după caz, prin contacte directe. Statele membre ar trebui, de asemenea, să prevadă că unitatea lor națională Europol și de asemenea, după caz, autoritățile lor competente desemnate au dreptul să răspundă solicitărilor de informații privind conturile bancare venite din partea Europol. Solicitățile adresate de Europol ar trebui să fie justificate în mod corespunzător. Acestea ar trebui efectuate de la caz la caz, în limitele responsabilităților Europol și pentru îndeplinirea atribuțiilor sale. Independența operațională și autonomia FIU-rilor nu ar trebui să fie puse în pericol, iar decizia de a furniza informațiile sau analizele solicitate ar trebui să revină FIU-rilor. Pentru a se asigura o cooperare rapidă și eficace, FIU-rile ar trebui să răspundă solicitărilor adresate de Europol în timp util. În conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/794, Europol ar trebui să își continue practica actuală de a oferi feedback statelor membre cu privire la modul în care au fost utilizate informațiile sau analizele furnizate în temeiul prezentei directive.

¹ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

- (21) Prezenta directivă ar trebui, de asemenea, să ia în considerare faptul că, după caz, în conformitate cu articolul 43 din Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului¹, procurorii europeni delegați din cadrul Parchetului European (EPPO) sunt împuterniciți să obțină orice informații relevante stocate în bazele de date naționale de investigare penală și în bazele de date ale autorităților de aplicare a legii, precum și în alte registre relevante ale autorităților publice, inclusiv în registrele centralizate de conturi bancare și în sistemele de extragere a datelor, în aceleași condiții ca cele prevăzute de dreptul intern pentru cazuri similare.
- (22) Pentru a consolida cooperarea dintre FIU-ri, Comisia ar trebui să desfășoare în viitorul apropiat un studiu de impact în scopul de a analiza posibilitatea și caracterul oportun al instituirii unui mecanism de coordonare și sprijin, cum ar fi o „FIU a UE”.
- (23) Pentru a obține echilibrul adecvat între eficiență și un nivel ridicat de protecție a datelor, statele membre ar trebui să aibă obligația de a se asigura că prelucrarea informațiilor financiare sensibile care ar putea dezvălui date sensibile privind originea rasială sau etnică a unei persoane, opiniile sale politice, religia sau convingerile sale filozofice, apartenența la un sindicat, sau date referitoare la starea de sănătate, viața sexuală sau orientarea sexuală a unei persoane fizice ar trebui să poată fi realizată numai de către persoane autorizate în mod specific și în conformitate cu normele aplicabile privind protecția datelor.

¹ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

- (24) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de articolul 6 din TUE și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul fiecărei persoane la protecția datelor cu caracter personal, interzicerea discriminării, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare și principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor, precum și principiile și drepturile fundamentale prevăzute de dreptul internațional și de acordurile internaționale la care Uniunea sau toate statele membre sunt parte, inclusiv de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și de constituțiile statelor membre în domeniile lor respective de aplicare.

- (25) Este esențial să se asigure faptul că prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentei directive respectă pe deplin dreptul la protecția datelor cu caracter personal. Orice astfel de prelucrare face obiectul Regulamentului (UE) 2016/679¹ și al Directivei (UE) 2016/680² ale Parlamentului European și ale Consiliului, în respectivele domenii de aplicare ale acestora. În ceea ce privește accesul birourilor de recuperare a activelor la registrele centralizate de conturi bancare și la sistemele de extragere a datelor, se aplică Directiva (UE) 2016/680, iar articolul 5 alineatul (2) din Decizia 2007/845/JAI a Consiliului³ nu se aplică. În ceea ce privește Europol, se aplică Regulamentul (UE) 2016/794. Prezenta directivă ar trebui să prevadă garanții și condiții suplimentare specifice pentru asigurarea protecției datelor cu caracter personal în ceea ce privește mecanismele utilizate pentru a asigura prelucrarea datelor sensibile și evidențele privind solicitările de informații.

¹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

² Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

³ Decizia 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile (JO L 332, 18.12.2007, p. 103).

- (26) Orice date cu caracter personal obținute în temeiul prezentei directive ar trebui prelucrate doar în conformitate cu normele aplicabile privind protecția datelor de autoritățile competente, în cazul în care acest lucru este necesar și proporțional în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor grave.
- (27) Mai mult, pentru a se respecta dreptul la protecția datelor cu caracter personal și a dreptului la respectarea vieții private și pentru a se limita impactul accesului la informațiile conținute în registrele centralizate de conturi bancare și în sistemele de extragere a datelor, este esențial să se prevadă condiții care să limiteze acest acces. În special, statele membre ar trebui să se asigure că se aplică politici și măsuri corespunzătoare de protecție a datelor în cazul accesului autorităților competente la datele cu caracter personal în sensul prezentei directive. Numai personalul autorizat ar trebui să aibă acces la informațiile care conțin date cu caracter personal ce pot fi obținute din registrele centralizate de conturi bancare sau prin proceduri de autentificare. Personalul căruia i s-a acordat accesul la astfel de date sensibile ar trebui să fie instruit cu privire la practicile de securitate legate de schimbul și de gestionarea datelor.
- (28) Transferul de date financiare către țări terțe și parteneri internaționali, în sensul prezentei directive, ar trebui să fie permis numai în conformitate cu condițiile stabilite în capitolul V din Regulamentul (UE) 2016/679 sau în capitolul V din Directiva (UE) 2016/680.

- (29) Comisia ar trebui să prezinte un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive în termen de trei ani de la data transpunerii și, ulterior, la fiecare trei ani. În conformitate cu Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare¹, Comisia ar trebui, de asemenea, să efectueze o evaluare a prezentei directive pe baza informațiilor colectate prin mecanisme specifice de monitorizare pentru a evalua efectele reale ale directivei și necesitatea adoptării unor măsuri ulterioare.
- (30) Prezenta directivă urmărește să asigure adoptarea unor norme care să ofere cetățenilor Uniunii un nivel mai ridicat de securitate prin prevenirea și combaterea criminalității, în conformitate cu articolul 67 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Din cauza naturii lor transnaționale, amenințările teroriste și infracționale afectează Uniunea în ansamblul său și necesită o reacție la nivel european. Infractorii ar putea să profite de lipsa unei utilizări eficiente a informațiilor privind conturile bancare și a informațiilor financiare într-un stat membru și ar obține beneficii de pe urma acestei situații, ceea ce ar putea avea consecințe în alt stat membru.

¹ Acordul interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (JO L 123, 12.5.2016, p. 1).

- (31) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume îmbunătățirea accesului la informații al FIU-rilor și al autorităților publice responsabile cu prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor grave, pentru a consolida capacitatea acestora de a desfășura investigații financiare și a îmbunătăți cooperarea dintre acestea, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (32) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive cu privire la autorizarea statelor membre de a aplica provizoriu sau de a încheia acorduri cu țări terțe care sunt părți contractante ale Spațiului Economic European, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivetele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹.
- (33) Decizia 2000/642/JAI a Consiliului ar trebui abrogată deoarece obiectul său este reglementat de alte acte ale Uniunii și nu mai este necesară.

¹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (34) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Regatul Unit și Irlanda și-au notificat intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.
- (35) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (36) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului¹ și a emis un aviz la 10 septembrie 2018,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

¹ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

- (1) Prezenta directivă stabilește măsuri de facilitare a accesului autorităților competente la informațiile financiare și la informațiile privind conturile bancare și de facilitare a utilizării acestora de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor grave. Directiva prevede, de asemenea, măsuri de facilitare a accesului unităților de informații financiare ("FIU-ri") la informațiile din domeniul aplicării legii pentru prevenirea și combaterea spălării banilor, a infracțiunilor premisă asociate și a finanțării terorismului și măsuri de facilitare a cooperării dintre FIU-ri.
- (2) Prezenta directivă nu aduce atingere:
 - (a) Directivei (UE) 2015/849 și dispozițiilor conexe din dreptul intern, inclusiv statutului organizațional conferit FIU-urilor în conformitate cu dreptul intern, și nici independenței operaționale și autonomiei acestora;
 - (b) canalelor pentru schimbul de informații între autoritățile competente sau atribuțiilor autorităților competente în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern de a obține informații de la entitățile obligate;

- (c) Regulamentului (UE) 2016/794;
- (d) obligațiilor care decurg din instrumentele Uniunii în materie de asistență juridică reciprocă sau de recunoaștere reciprocă a hotărârilor judecătorești în materie penală și din Decizia-cadru 2006/960/JAI.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „registre centralizate de conturi bancare” înseamnă mecanismele centralizate automatizate, cum ar fi registrele centrale sau sistemele centrale electronice de extragere a datelor, instituite în conformitate cu articolul 32a alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/849;
2. „birouri de recuperare a activelor” înseamnă oficiile naționale înființate sau desemnate de către fiecare stat membru în temeiul Deciziei 2007/845/JAI;
3. „unitate de informații financiare (\"FIU\")” înseamnă o FIU astfel cum este instituită în temeiul articolului 32 din Directiva (UE) 2015/849;
4. „entități obligate” înseamnă entitățile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/849;

5. „informații financiare” înseamnă orice tip de informații sau date, precum datele privind activele financiare, transferurile de fonduri sau relațiile de afaceri financiare, care sunt deținute deja de către FIU-ri pentru prevenirea, depistarea și combaterea în mod eficace a spălării banilor și a finanțării terorismului;

6. „informații din domeniul aplicării legii” înseamnă:

- (i) orice tip de informații sau date deținute deja de către autoritățile competente în contextul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor;
- (ii) orice tip de informații sau date deținute de către autoritățile publice sau entitățile private în contextul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor și care sunt accesibile autorităților competente fără a se lua măsuri coercitive în temeiul legislației naționale;

Astfel de informații pot fi, printre altele, caziere judiciare, informații privind investigații, informații privind indisponibilizarea sau punerea sub sechestru a activelor sau privind alte măsuri de investigare sau măsuri provizorii, precum și informații privind condamnări și confiscări;

7. „informații privind conturile bancare” înseamnă următoarele informații referitoare la conturi bancare și de plăți și la casete de valori cuprinse în registre centralizate de conturi bancare:

- (i) în ce privește titularul de cont-client și orice persoană care pretinde că acționează în numele clientului: numele, însoțit fie de celelalte date de identificare obligatorii în temeiul dispozițiilor naționale care transpun articolul 13 alineatul (1) litera (a) din Directiva (UE) 2015/849, fie de un număr unic de identificare;

- (ii) în ce privește beneficiarul real al titularului de cont-client: numele, însoțit fie de celelalte date de identificare obligatorii în temeiul dispozițiilor naționale care transpun articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Directiva (UE) 2015/849, fie de un număr unic de identificare;
 - (iii) în ce privește contul bancar sau de plăți: numărul IBAN și data deschiderii și închiderii contului;
 - (iv) în ce privește caseta de valori: numele depozitarului, însoțit de celelalte date de identificare obligatorii în temeiul dispozițiilor naționale care transpun articolul 13 alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/849, sau de un număr unic de identificare, și de durata perioadei depozitului.
8. „spălarea banilor” înseamnă comportamentul definit la articolul 3 din Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului¹;
9. „infrațiuni premisă asociate” înseamnă infracțiunile menționate la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2018/1673;
10. „finanțarea terorismului” înseamnă comportamentul definit la articolul 11 din Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului²;

¹ Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea spălării banilor prin intermediul dreptului penal (JO L 284, 12.11.2018, p. 22).

² Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).

11. „analiză financiară” înseamnă rezultatele analizei operaționale și strategice care a fost deja realizată de FIU-ri pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul Directivei (UE) 2015/849;
12. „infrațiuni grave” înseamnă formele de infracționalitate enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) 2016/794.

Articolul 3

Desemnarea autorităților competente

- (1) Fiecare stat membru desemnează, din rândul autorităților sale competente pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor, autoritățile competente împuternicite să acceseze și să consulte registrul său național centralizat de conturi bancare. Printre respectivele autorități competente se numără cel puțin birourile de recuperare a activelor.
- (2) Fiecare stat membru desemnează, din rândul autorităților sale competente pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor, autoritățile competente care pot să solicite și să primească informații financiare sau analize financiare din partea FIU.
- (3) Fiecare stat membru notifică Comisiei numele autorităților sale competente desemnate în temeiul alineatelor (1) și (2) până la ... [patru luni de la data transpunerii prezentei directive] și notifică Comisiei orice modificări în acest sens. Comisia publică notificările primite în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

CAPITOLUL II

ACCESUL AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

LA INFORMAȚIILE PRIVIND CONTURILE BANCARE

Articolul 4

Accesarea și consultarea informațiilor privind conturile bancare de către autoritățile competente

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile naționale competente desemnate în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) au competența de a accesa și a consulta informațiile privind conturile bancare, în mod direct și imediat, atunci când acest lucru este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a unei infracțiuni grave sau de sprijinire a unei anchete penale privind o infracțiune gravă, inclusiv pentru identificarea, urmărirea și indisponibilizarea activelor legate de o astfel de investigație. Accesul și consultarea sunt considerate a fi directe și imediate, printre altele, în cazul în care autoritățile naționale care gestionează registrele centralizate de conturi bancare transmit cu promptitudine informațiile privind conturile bancare autorităților competente printr-un mecanism automatizat, cu condiția ca nicio instituție intermediară să nu poată influența datele solicitate sau informațiile care urmează a fi furnizate.
- (2) Informațiile suplimentare pe care statele membre le consideră esențiale și le includ în registrele centralizate de conturi bancare în temeiul articolului 32a alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/849 nu pot fi accesate și consultate de către autoritățile competente în temeiul prezentei directive.

Articolul 5

Condițiile privind accesarea și privind consultarea informațiilor de către autoritățile competente

- (1) Accesarea și consultarea informațiilor privind conturile bancare în conformitate cu articolul 4 se efectuează numai în baza unei analize de la caz la caz de către membri ai personalului fiecărei autorități competente care au fost desemnați și autorizați în mod specific pentru a îndeplini respectivele sarcini.
- (2) Statele membre se asigură că personalul autorităților competente desemnate respectă standarde profesionale înalte în materie de confidențialitate și de protecție a datelor, are un grad înalt de integritate și este calificat în mod corespunzător.
- (3) Statele membre se asigură că sunt instituite măsuri tehnice și organizatorice care să asigure securitatea datelor în conformitate cu standarde tehnologice înalte în scopul exercitării de către autoritățile competente a dreptului de accesare și consultare a informațiilor privind conturile bancare în conformitate cu articolul 4.

Articolul 6

Monitorizarea accesării și consultării informațiilor de către autoritățile competente

- (1) Statele membre instituie obligația autorităților care operează registrele centralizate de conturi bancare de a asigura păstrarea unor evidențe de fiecare dată când autoritățile competente desemnate accesează și consultă informațiile privind conturile bancare. Aceste evidențe ale accesărilor includ, în special, următoarele:
 - (a) referința dosarului național;
 - (b) data și ora interogării sau a consultării;

- (c) tipul de date utilizate pentru lansarea interogării sau a consultării;
 - (d) datele unice de identificare ale rezultatelor;
 - (e) numele autorității competente desemnate care a consultat registrul;
 - (f) identificatorul de utilizator unic al reprezentantului autorității competente care a efectuat interogarea sau consultarea și, după caz, al reprezentantului autorității competente care a solicitat interogarea sau consultarea, precum și, pe cât posibil, identificatorul de utilizator unic al destinatarului rezultatelor interogării sau consultării.
- (2) Responsabilii cu protecția datelor ai registrelor centralizate de conturi bancare verifică în mod regulat evidența accesărilor. Evidența accesărilor este pusă, la cerere, la dispoziția autorității de supraveghere competente instituite în conformitate cu articolul 41 din Directiva (UE) 2016/680.
- (3) Evidența accesărilor poate fi folosită numai pentru a se monitoriza protecția datelor, inclusiv pentru a se verifica admisibilitatea unei solicitări de informații și legalitatea prelucrării datelor, precum și pentru a se asigura securitatea datelor. Evidența accesărilor este protejată prin măsuri corespunzătoare împotriva accesului neautorizat și informațiile conținute în aceasta se șterg după o perioadă de cinci ani de la introducerea acestora, cu excepția cazului în care sunt necesare pentru desfășurarea unor proceduri de monitorizare aflate în curs.
- (4) Statele membre se asigură că autoritățile care operează registre centralizate de conturi bancare iau măsurile corespunzătoare astfel încât personalul lor să cunoască dispozițiile aplicabile ale dreptului Uniunii și ale dreptului intern, inclusiv normele aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal. Astfel de măsuri includ programe specializate de formare.

CAPITOLUL III

SCHIMBUL DE INFORMAȚII DINTRE AUTORITĂȚILE COMPETENTE ȘI FIU-RI, PRECUM ȘI CEL DINTRE FIU-RI

Articolul 7

Solicitările de informații adresate de autoritățile competente către o FIU

- (1) Sub rezerva garanțiilor procedurale naționale, fiecare stat membru se asigură că FIU națională are obligația de a coopera cu autoritățile competente desemnate ale acestuia menționate în articolul 3 alineatul (2) și de a fi în măsură să răspundă în timp util solicitărilor motivate de informații financiare sau de analize financiare venite din partea respectivelor autorități competente desemnate din statul lor membru respectiv, atunci când informațiile financiare sau analizele financiare respective sunt necesare, în urma unei analize de la caz la caz, și atunci când solicitările sunt motivate de preocupări legate de prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor grave.
- (2) În cazul în care există motive obiective de a presupune că furnizarea unor astfel de informații ar avea un impact negativ asupra investigațiilor sau analizelor în curs de desfășurare sau, în circumstanțe excepționale, dacă divulgarea informațiilor ar fi în mod clar disproporționată față de interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice sau ar fi irelevantă în ceea ce privește scopurile pentru care a fost solicitată, FIU nu are obligația de a da curs solicitării de informații.

- (3) Orice utilizare în alte scopuri decât cele aprobate inițial trebuie să fie condiționată de aprobarea prealabilă din partea respectivei FIU. FIU-rile motivează în mod corespunzător orice refuz de a răspunde la o solicitare adresată în temeiul alineatului (1).
- (4) Decizia de a disemina informațiile trebuie să revină FIU.
- (5) Autoritățile competente desemnate pot prelucra informațiile financiare și analizele financiare primite de la FIU în scopurile specifice ale prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor grave, altele decât scopurile pentru care sunt colectate datele cu caracter personal în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva (UE) 2016/680.

Articolul 8

Solicitările de informații adresate de FIU autorităților competente

Sub rezerva garanțiilor procedurale naționale și în plus față de accesul la informații al FIU-rilor, astfel cum este prevăzut la articolul 32 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/849, fiecare stat membru se asigură că autoritățile sale competente desemnate sunt obligate să răspundă, în timp util, solicitărilor de informații din domeniul aplicării legii venite din partea FIU naționale, în urma unei analize de la caz la caz, atunci când informațiile sunt necesare pentru prevenirea, depistarea și combaterea spălării banilor, a infracțiunilor premisă asociate și a finanțării terorismului.

Articolul 9

Schimbul de informații dintre FIU-rile din diferite state membre

- (1) Statele membre se asigură că, în cazuri excepționale și urgente, FIU-rile lor au dreptul să facă schimb de informații financiare sau de analize financiare care ar putea fi relevante pentru prelucrarea sau analizarea informațiilor legate de terorism sau de criminalitatea organizată asociată cu terorismul.
- (2) Statele membre se asigură că, în cazurile menționate la alineatul (1) și sub rezerva limitărilor lor operaționale, FIU-rile depun eforturi pentru a face schimb de astfel de informații cu promptitudine.

Articolul 10

Schimbul de informații dintre autoritățile competente din diferite state membre

- (1) Sub rezerva garanțiilor procedurale naționale, fiecare stat membru se asigură că autoritățile sale competente desemnate în temeiul articolului 3 alineatul (2) sunt în măsură să facă schimb de informații financiare sau de analize financiare obținute de la FIU din statul lor membru, la cerere și în urma unei analize de la caz la caz, cu o autoritate competentă desemnată dintr-un alt stat membru, atunci când informațiile financiare sau analizele financiare respective sunt necesare pentru prevenirea, depistarea și combaterea spălării banilor, a infracțiunilor premisă asociate și a finanțării terorismului.

Fiecare stat membru se asigură că autoritățile sale competente desemnate utilizează informațiile financiare sau analizele financiare care fac obiectul schimbului de informații în temeiul prezentului articol numai în scopul pentru care au fost solicitate sau furnizate.

Fiecare stat membru se asigură că orice diseminare a informațiilor financiare sau a analizelor financiare obținute de autoritățile sale competente desemnate de la FIU din statul membru respectiv către orice alte autorități, agenții sau departamente, precum și orice utilizare a acestor informații în alte scopuri decât cele aprobate inițial sunt condiționate de aprobarea prealabilă din partea FIU care a furnizat informațiile.

- (2) Statele membre se asigură că o solicitare adresată în temeiul prezentului articol și răspunsul la aceasta sunt transmise prin intermediul unor mijloace de comunicare electronice securizate dedicate care asigură un nivel ridicat de securitate a datelor.

CAPITOLUL IV

SCHIMBUL DE INFORMAȚII CU EUROPOL

Articolul 11

Furnizarea de informații privind conturile bancare către Europol

Fiecare stat membru se asigură că autoritățile sale competente au dreptul să răspundă, prin intermediul unității naționale Europol sau, dacă acest lucru este permis de respectivul stat membru, prin contacte directe cu Europol, solicitărilor justificate corespunzător referitoare la informații privind conturile bancare primite de la Europol, în urma unei analize de la caz la caz, în limitele responsabilităților sale și în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale. Se aplică articolul 7 alineatele (6) și (7) din Regulamentul (UE) 2016/794.

Articolul 12

Schimbul de informații dintre Europol și FIU-ri

- (1) Fiecare stat membru se asigură că FIU proprie are dreptul să răspundă solicitărilor justificate corespunzător adresate de Europol prin intermediul unității naționale Europol sau, dacă acest lucru este permis de respectivul stat membru, prin contacte directe între FIU și Europol. Astfel de solicitări se referă la informații financiare și analize financiare și sunt adresate în urma unei analize de la caz la caz, în limitele responsabilităților Europol și în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale.
- (2) Articolul 32 alineatul (5) din Directiva (UE) 2015/849 și articolul 7 alineatele (6) și (7) din Regulamentul (UE) 2016/794 se aplică schimburilor de informații efectuate în temeiul prezentului articol.
- (3) Statele membre se asigură că fiecare situație în care nu se dă curs unei solicitări este motivată în mod corespunzător.

Articolul 13

Modalități detaliate pentru efectuarea schimbului de informații

- (1) Statele membre se asigură că schimburile de informații în temeiul articolelor 11 și 12 din prezenta directivă se efectuează în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/794 pe cale electronică:
 - (a) prin intermediul SIENA sau al succesoarei acesteia, în limba aplicabilă SIENA; sau
 - (b) dacă este cazul, prin intermediul FIU.net sau al succesoarei acesteia.

- (2) Statele membre se asigură că schimbul de informații în temeiul articolului 12 se efectuează în timp util și că, în această privință, solicitările de informații adresate de Europol sunt tratate ca și cum ar proveni de la o altă FIU.

Articolul 14

Cerințe privind protecția datelor

- (1) Prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la informațiile privind conturile bancare, la informațiile financiare și la analizele financiare menționate la articolele 11 și 12 din prezenta directivă se efectuează în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) 2016/794 și numai de către personalul Europol care a fost desemnat și autorizat în mod specific pentru a îndeplini aceste atribuții.
- (2) Europol informează responsabilul cu protecția datelor numit în conformitate cu articolul 41 din Regulamentul (UE) 2016/794 în legătură cu toate schimburile de informații efectuate în temeiul articolelor 11, 12 și 13 din prezenta directivă.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII SUPLIMENTARE PRIVIND PRELUCRAREA DATELOR CU CARACTER PERSONAL

Articolul 15

Domeniul de aplicare

Prezentul capitol se aplică doar autorităților competente desemnate și FIU-rilor în ceea ce privește schimbul de informații în temeiul capitolului III și în ceea ce privește schimbul de informații financiare și de analize financiare în care sunt implicate unitățile naționale Europol în temeiul capitolului IV.

Articolul 16

Prelucrarea datelor cu caracter personal sensibile

- (1) Prelucrarea datelor cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică a unei persoane, opiniile sale politice, convingerile sale religioase sau filozofice sau apartenența la un sindicat, sau a datelor privind starea de sănătate sau privind viața sexuală sau orientarea sexuală a unei persoane este permisă numai cu condiția respectării unor garanții adecvate privind drepturile și libertățile persoanei vizate, în conformitate cu normele aplicabile privind protecția datelor.
- (2) Numai membrii personalului care au urmat o formare specifică și care au fost autorizați în mod specific de operator pot accesa și prelucra datele menționate la alineatul (1), sub îndrumarea responsabilului cu protecția datelor.

Articolul 17

Registrele cu solicitările de informații

Statele membre se asigură că sunt păstrate registre cu solicitările de informații în temeiul prezentei directive. Aceste registre conțin cel puțin următoarele informații:

- (a) numele și datele de contact ale organizației și ale membrului personalului care solicită informațiile și, pe cât posibil, ale destinatarului rezultatelor interogării sau consultării;
- (b) referința cazului național cu privire la care sunt solicitate informațiile;
- (c) obiectul solicitărilor; și
- (d) orice măsuri de executare ale acestor solicitări.

Registrele se păstrează pentru o perioadă de cinci ani de la data creării și sunt utilizate exclusiv în scopul verificării legalității prelucrării datelor cu caracter personal. Autoritățile implicate pun toate registrele la dispoziția autorității naționale de supraveghere, la cererea acesteia.

Articolul 18

Limitări ale drepturilor persoanelor vizate

Statele membre pot adopta măsuri legislative care limitează, integral sau parțial, dreptul de acces al persoanelor vizate la datele cu caracter personal care le privesc, prelucrate în temeiul prezentei directive, în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 sau cu articolul 15 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/680, după caz.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 19

Monitorizare

- (1) Statele membre evaluează eficacitatea sistemelor lor de combatere a infracțiunilor grave prin compilarea de statistici cuprinzătoare.
- (2) Până la ...[șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], Comisia stabilește un program detaliat de monitorizare a realizărilor, a rezultatelor și a impactului prezentei directive.

Respectivul program stabilește mijloacele care vor fi utilizate pentru colectarea datelor și a altor dovezi necesare și intervalele de timp la care se va face colectarea respectivă. Acesta precizează măsurile care trebuie luate de Comisie și, respectiv, de statele membre pentru colectarea și analizarea datelor și a altor dovezi.

Statele membre furnizează Comisiei datele și alte dovezi necesare în vederea efectuării monitorizării.

- (3) În orice caz, statisticile menționate la alineatul (1) cuprind următoarele informații:
- (a) numărul de consultări efectuate de către autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 4;
 - (b) datele care măsoară volumul de solicitări adresate de fiecare autoritate în temeiul prezentei directive, măsurile luate pentru a da curs acestor solicitări, numărul de cazuri investigate, numărul de persoane urmărite penal și numărul de persoane condamnate pentru infracțiuni grave, în cazul în care aceste informații sunt disponibile;
 - (c) datele care măsoară timpul necesar unei autorități pentru a răspunde unei solicitări după primirea acesteia;
 - (d) în cazul în care sunt disponibile, datele care măsoară costul resurselor umane sau informatice dedicate solicitărilor interne și transfrontaliere care intră sub incidența prezentei directive.
- (4) Statele membre organizează elaborarea și colectarea statisticilor și transmit Comisiei statisticile menționate la alineatul (3) în fiecare an.

Articolul 20

Raportul cu alte instrumente

- (1) Prezenta directivă nu împiedică statele membre să mențină sau să încheie între ele acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale referitoare la schimbul de informații dintre autoritățile competente, în măsura în care aceste acorduri sau înțelegeri sunt compatibile cu dreptul Uniunii și, în special, cu prezenta directivă.
- (2) Prezenta directivă nu aduce atingere altor obligații și angajamente ale statelor membre sau ale Uniunii în temeiul unor acorduri bilaterale sau multilaterale existente cu țări terțe.
- (3) Fără a aduce atingere atribuirii de competențe între Uniune și statele membre, în conformitate cu dreptul Uniunii, statele membre notifică Comisiei intenția lor de a iniția negocieri cu privire la acorduri între statele membre și țările terțe care sunt părți contractante ale Spațiului Economic European cu privire la chestiuni care intră în domeniul de aplicare al capitolului II din prezenta directivă, precum și de a încheia astfel de acorduri.

Dacă, în termen de două luni de la primirea notificării privind intenția unui stat membru de a iniția negocierile menționate la primul paragraf, Comisia consideră că este posibil ca negocierile să aducă atingere politicilor relevante ale Uniunii sau să ducă la un acord care nu este compatibil cu dreptul Uniunii, aceasta informează statul membru în consecință.

Statele membre informează periodic Comisia cu privire la astfel de negocieri și, după caz, o invită să participe în calitate de observator.

Statele membre sunt autorizate să aplice cu titlu provizoriu sau să încheie acorduri de tipul celor menționate la primul paragraf, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu dreptul Uniunii și să nu prejudicieze obiectul și scopul politicilor relevante ale Uniunii. Comisia adoptă astfel de decizii de autorizare prin acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 22.

Articolul 21

Evaluare

- (1) Până la ...[trei ani de la data transunerii prezentei directive] și ulterior, la fiecare trei ani, Comisia întocmește un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive, pe care îl înaintază Parlamentului European și Consiliului. Raportul este făcut public.
- (2) În conformitate cu articolul 65 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849, Comisia evaluează obstacolele și oportunitățile în ceea ce privește consolidarea cooperării dintre FIU-rile din Uniune, inclusiv posibilitatea și caracterul oportun al instituirii unui mecanism de coordonare și sprijin.

- (3) Până la ...[trei ani de la data transpunerii prezentei directive], Comisia prezintă un raport către Parlamentul European și Consiliu care să evalueze necesitatea și proporționalitatea extinderii definiției informațiilor financiare astfel încât să includă orice tip de informații sau de date care sunt deținute de autoritățile publice sau de entitățile obligate și care sunt accesibile FIU-rilor fără a fi luate măsuri coercitive în conformitate cu dreptul intern și, dacă este oportun, prezintă o propunere legislativă.
- (4) Până la ...[trei ani de la data transpunerii prezentei directive], Comisia efectuează o evaluare a posibilităților oferite și a dificultăților prezentate de extindere a schimbului de informații financiare sau de analize financiare între FIU-rile din cadrul Uniunii pentru a include și alte infracțiuni grave decât terorismul sau criminalitatea organizată asociată cu terorismul.
- (5) Nu mai devreme de ...[șase ani de la data transpunerii prezentei directive], Comisia realizează o evaluare a prezentei directive și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind principalele sale constatări. Raportul include, de asemenea, o evaluare a modului în care au fost respectate drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (6) În sensul alineatelor (1) - (4) din prezentul articol, statele membre furnizează Comisiei toate informațiile necesare. Comisia ține seama de statisticile transmise de statele membre în temeiul articolului 19 și poate solicita informații suplimentare de la statele membre și de la autoritățile de supraveghere.

Articolul 22
Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 23
Transpunere

Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel târziu până la... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei Directive]. Statele membre informează de îndată Comisia în legătură cu aceste acte.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 24
Abrogarea Deciziei 2000/642/JAI

Decizia 2000/642/JAI se abrogă de la ... [data transpunerii prezentei directive].

Articolul 25
Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 26
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele
